

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

נבוכדראצר מלך בבל להכזר את ארץ מצרים :
 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף
 ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלת חרב
 15 טו סביביך : מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הרפו :
 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ו
 ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה :
 17 18 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד : חי
 אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
 19 וככרמל בים יבוא : כלי גולה עשילך יושבת בת מצרים
 כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב :
 21 כ עגלה יפה פיה מצרים קרין מצפון בא בא : גם שכריה
 בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא
 22 עמדו כי יום אדם בא עליהם עת פקדתם : קולה כנחש
 ילך כי כחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים :
 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כירפו מארבה
 24 ואין להם מספר : הבישה בת מצרים נתנה ביד עם
 כה צפון : אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל
 אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
 26 מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו : ונתתים ביד
 מבקשי נפשם וכיד נבוכדראצר מלך בבל וכיד עבריו
 27 ואחרי כן תשבן כי מי קדם נאם יהוה : ואתה
 אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך
 מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן
 28 ואין מחריד : אתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה כי
 אתה אני כי אעשה כלה ככל הגוים אשר הדחתך
 שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקרה
 29 אמר לא אנקד : אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל
 30 פלשתים בטרם יכה פרעה את עוה : כה אמר יהוה
 31 ל ג ג ג 4 ד ה

Cap. XLVII.
 Sermo Do-
 mini contra
 Palaestinos.

ער כאן
 אמן

הנהמים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ
 ומלואה עיר וישבי בה וזעקו הארסוהילל כל יושב
 הארץ : מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו
 המון גלגליו לא הפנו אבורת אל בניס מרפיון ידים :
 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר
 ולצידון כל שריד עזרפי שרדי יהוה את פלשתים שארית
 אי כפתור: באתקרחיה אל עזה נרמיתה אשקלון שאריתה
 עמקס עד מתי תתגודדי: הוי חרב ליהוה עד אנה לא
 תשקטי האספי אל תערך הרנעי ורמי: איך תשקטי
 ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יערה :

מח

Cap XLVIII
Oraculum
de Moabo.

למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו
 כי שדדו הבישה נלכדה קריתים הבישה המשנב
 וחתה: אין עוד תהלת מואב כחשבון חשביו עליה רעה
 לכו ונכריתנה מגוי גם מרמן תרמי אחרך תלך חרב:
 קול צעקה מחרנים שר ושבר גדול: נשברה מואב
 השמיעו זעקה צעוריה: כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי ההלוחות
 כי במורד חרונים צרי צעקת שבר שמעו: נסו מלטו
 נפשכם ותהינה בערוער במדבר: כי יען כמחך במעשיך
 ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו
 ושריו יחד: ויבא שרד אל כל עיר ועיר לא תמלט
 ואבד העמק ונשמר המישר אשר אמר יהוה: תנו ציץ
 למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהינה מאין יושב
 בהן: ארור עשה מלאכת יהוה דמיה וארור מנע חרבו
 מרס: שאנן מואב מעוריו ושקט הוא אל שמרו וולא
 הורק מפלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
 בנורחו לא נמר: לכן הנה ימים באים נאם

יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם
 ינפצו: ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל
 מבית